

UVODNI BIBLIJSKI REDCI

Prvo tromjesečje 2025.

Štiva za ovo tromjesečje, namijenjena čitanju
na subotnjim bogoslužjima u mjesnim crkvama
i u malim skupinama, riječi su Duha proroštva
iz knjige Ellen G. White, *Upoznajmo Krista*,
Znaci vremena, Zagreb 2018.

Neka ove nadahnute i poučne misli,
uz nekoliko prethodnih riječi pozdrava
i dobrodošlice, posluže kao uvod u bogoslužje.

Nakladnik
Odjel za crkvene službe pri Hrvatskoj konferenciji
Kršćanske adventističke crkve
Prilaz Gjure Deželića 77, 10000 Zagreb

www.adventisti.hr

Urednik
Mario Šijan

Umnoženo u uredu nakladnika, 2025.
Za internu uporabu

4. siječnja 2025.

Sasvim dovoljan Spasitelj

“Obratite se k meni da se spasite, svi krajevi zemlje, jer ja sam Bog i nema drugoga!” (Izaija 45,22)

Mnogi čine težak posao od hodanja uskim putem svetosti. Mnogima se mir i odmor njegovog blagoslovленог puta čine danas podjednako dalekim kao i prijašnjih godina. Oni u daljini traže ono što je blizu; komplikiraju ono što je Isus učinio vrlo jednostavnim. On je “put, istina i život” (Ivan 14,6). Plan spaseња jasno je otkriven u Božjoj riječi, ali mudrost svijeta previše se traži, a premalo mudrost Kristove pravednosti. I duše koje bi se mogle odmoriti u Isusovoj ljubavi, sumnjuju i brinu se o mnogim stvarima. ...

Mi smo ranjeni, okaljani grijehom. Kako se možemo izlječiti od njegove gube? ... U pustinji, kada je Bog dopustio otrovnim zmijama da ujedaju pobunjene Izraelce, Mojsiju je dana uputa da podigne mјedenu zmiju i kaže svima koji su ranjeni da je pogledaju i žive. Ali mnogi nisu vidjeli pomoć u ovom s Neba danom lijeku. ...

Ako ste svjesni svojih želja, nemojte posvećivati svu svoju snagu njihovom ostvarivanju i žaljenju za njima, nego pogledajte i živite. Isus je naš jedini Spasitelj i bez obzira na to, milijuni ljudi kojima je potrebno iscjetlenje odbit će Njegovu ponudu mјlosti, a nijedan koji vjeruje u Njegove zasluge neće biti izgubljen. ... Sotona vas uvjerava da ste vi bespomoćni i da ne možete sami sebe blagosloviti. To je točno; vi jeste bespomoćni. Ali pred njega uzdignite Isusa: “Ja imam Spasitelja. U Njega vjerujem i On nikada neće dopustiti da budem zbrunjen. U Njegovo ime ja pobjeđujem. On je moja pravednost i kruna moje radosti.” ...

Možda će vam se činiti da ste grešni i nesavršeni, ali upravo zbog toga vam je potreban Spasitelj. Ako ima grijeha koje trebate priznati, ne gubite vrijeme. Ovi trenuci su zlatni. ... Oni koji su gladni i žedni pravednosti, nasitit će se jer je to Isus obećao. Dragocjeni Spasitelj! Njegove su ruke raširene da nas prihvate i Njegovo veliko srce puno ljubavi čeka da nas blagoslovi. (*Review and Herald*, 1. srpnja 1884.)

11. siječnja 2025.

Priznanje nije dovoljno

“Neće svaki koji mi govori: ‘Gospodine, Gospodine!’ ući u kraljevstvo nebesko, nego onaj koji vrši volju moga nebeskog Oca.” (Matej 7,21)

Priznavanje vjere nema vrijednosti ako dobra djela ne svjedoče o iskrenosti i istinitosti te izjave. ... Oni koji daju velika priznanja a nemaju rod pobožnosti, pokazuju da nisu dio pravog Trsa, jer “po rodovima čete ih poznati”. Oni su mrtve grane. ...

Obraćenje je mnogima postalo vrlo složeno zbog zbumujućih doktrina u vezi s vjerom kojoj su poučavani. Doći Kristu znači nešto više od pripadanja crkvi. Imena mnogih upisana su u crkvene knjige, ali nisu upisana u Janjetovu knjigu života. Dolazak Kristu ne zahtijeva iscrpan umni napor i muku. To jednostavno znači prihvatanje uvjeta spasenja koje je Bog jasno postavio u svojoj riječi. (*Review and Herald*, 14. veljače 1888.)

Bog želi dragovoljnu službu našeg srca. On nas je obdario umnim sposobnostima, talentima, mogućnostima, svrhom i utjecajem kako bismo bili upotrijebeni za dobro čovječanstva i pokazali Njegov duh pred svijetom. Dragocjene prilike i prednosti stavljene su nam nadohvat ruke i ako ih zanemarimo, mi potkradamo druge, varamo vlastitu dušu i vrijedamo našeg Stvoritelja. Ne želimo se suočiti s tim neiskorištenim prilikama i zanemarenim mogućnostima u dan suda. Naša budućnost u vječnosti ovisi o sadašnjem vjernom obavljanju dužnosti i iskorištanju talenata koje nam je Bog povjerio za spašavanje duša. ...

Prava vjera čuva načela Božjeg zakona — ljubav prema Bogu i ljubav prema čovjeku. Oni koji budu primljeni na Nebo, upotrijebit će svoje talente za rad na slavu Bogu i dobro čovječanstva. Oni će postati Božji suradnici i dobit će odobravanje od Gospodara kad se vrati na nebeskim oblacima. Vjera je više od pukog priznanja, dublje od impulzivnih osjećaja. To je vršenje Božje volje. (*Isto*)

18. siječnja 2025.

Pravednost koju Bog zahtijeva

“Jer, velim vam, ne bude li vaša pravednost veća od pravednosti književnikâ i farizejâ, sigurno nećete ući u kraljevstvo nebesko.” (Matej 5,20)

Pravednost koju su imali književnici i farizeji bila je sebična, izvanska. Pravednost koju Bog zahtijeva podjednako je unutarnja kao i izvanska. Srce mora biti očišćeno, u protivnom Krist u njemu neće moći zavladati. Život se mora uskladiti s Božjom voljom. (*Letter 102, 1091.*)

Naličje ne može zamijeniti unutarnju pobožnost. Židovski učitelji uzdizali su svoju pravednost; oni su sve one koji su se razlikovali od njih nazivali prokletima i za njih su zatvorili vrata Neba, izjavljajući da svi oni koji nisu bili poučavani u njihovim školama, nisu pravedni. Ali usprkos svim njihovim kritikama i strogosti, usprkos naličju i obredima, oni su vrijedali Boga. Oholo su se i prezirivo ophodili prema onima koji su u Gospodnjim očima dragocjeni. ...

Ljudske namjere, planovi i savjeti bit će bez ikakve sile. Samo u Isusu Kristu crkva će se moći održati prije Kristovog dolaska. Njezin Otkupitelj od nje zahtijeva da napreduje u pobožnosti i revnosti, da bolje razumije, dok se približava kraju, da je njezin “uzvišeni poziv od Boga u Kristu Isusu”.

Božjem narodu trebaju se pokazati slavne istine. Kristovim sljedbenicima otkrit će se prednosti i obvezе o kojima ni ne sañuju da se nalaze u Bibliji. Dok slijede put ponizne poslušnosti vršeći Božju volju, oni će sve više i više poznavati proročanstava i utvrđivati se u ispravnim doktrinama.

Krštenje Duhom Svetim razbit će ljudske predodžbe, srušit će podignute prepreke i nestat će osjećaj “ja sam svetiji od tebe”. Kod svih će postojati ponizan duh, više vjere i ljubavi; vlastito “ja” neće se uzdizati. ... Kristov duh, Kristov primjer bit će vidljiv u Njegovom narodu. Bliže ćemo slijediti Isusove putove i djela. ... Isusova ljubav prožimat će naše srce. (*Letter 5, 1889.*)

25. siječnja 2025.

Vjera koja pročišćava život

“Ali ti, o čovječe Božji, bježi od toga! Teži svim silama za pravednošću, pobožnošću, vjerom, ljubavlju, postojanošću, blagošću! Bij plemenitu bitku vjere, postigni vječni život u koji si pozvan i za koji si dao lijepo priznanje pred mnogim svjedocima!” (1. Timoteju 6,11.12)

Mnogi naučavaju da je za spasenje potrebna samo vjera u Isusa, ali što kaže riječ istine? “Tako je i vjera bez djela mrtva.” (Jakov 2,26 — Varaždinska Biblija) Mi se trebamo boriti u dobroj borbi vjere, mučiti se za vječni život, uzeti križ, umrijjeti sebi, ratovati protiv tijela i svakog dana slijediti Otkupiteljeve korake.

... Misliti da ne postoji ništa što možemo učiniti da bismo dobili spasenje, kobna je pogreška. Vi trebate surađivati s nebeskim andelima. ... Postoji križ koji treba ponijeti, zid koji treba prijeći prije nego što uđete u vječni grad, ljestvice kojima se trebate popeti prije nego što stignete do bisernih vrata, i dok shvaćate svoju nesposobnost i slabost i zavapite u pomoć, do vas će s nebeskih visina stići božanski glas: “Neka se drži moje snage.” (Izajia 27,5 — Varaždinska Biblija) ...

Borba koja se vodila između Krista i Sotone ponovno se vodi za svaku dušu koja ostavlja crnu zastavu kneza tame i stupa pod krvlju obojenom zastavom Kneza Emanuela. Zli će postaviti lukave zamke da odvuče od vjernosti one koji bi bili odani Nebu, ali mi moramo upotrijebiti svu silu svojeg bića u službi Bogu, i tada ćemo se sačuvati od pada u neprijateljeve šake. ...

Svako djelo koje slabi vaše tjelesne i umne snage onespoljava vas za službu vašem Stvoritelju. Mi trebamo ljubiti Boža svim svojim srcem, i ako gledamo u Njegovu slavu, jest ćemo, piti i oblačiti se u skladu s Njegovom božanskom voljom. Svatko tko imalo shvaća što znači biti kršćanin očistit će se od svega što ga oslabljuje i onečišćuje. Sve svoje životne navike dovest će u sklad sa zahtjevima Riječi istine, i on će ne samo vjerovati, nego i raditi na svojem spasenju sa strahom i drhtanjem dok se prepusta Duhu Svetom da ga oblikuje. (Review and Herald, 6. ožujka 1888.)

1. veljača 2025.

Jednostavna vjera i poslušnost

“I svaki će, koji radi mene ostavi kuću, ili braću, ili sestre, ili oca, ili majku, ili ženu, ili djecu, ili njive, stostruko primiti i baštiniti život vječni.” (Matej 19,29)

Mnogi su čvrsto uvjereni u istinu, ali ih muž ili žena sprečavaju da poduzmu odlučujući korak. Kako može netko tko strada zajedno s Kristom odbiti poslušnost Njegovoj volji i raditi za Njegovo djelo? ... Karakter dolazi do savršenstva kada se slijedi put poslušnosti u jednostavnoj vjeri. ...

Krist nam je obećao da će nam dati dovoljno sile da dostignemo ovo visoko mjerilo. On kaže: “I što god zamolite u moje ime, učiniti će, da se proslavi Otac u Sinu. Ma što me zamolili u moje ime, ja će to učiniti. Ako me ljubite, vršit ćete moje zapovijedi. Ja će moliti Oca, i dat će vam drugog Branitelja koji će ostati s vama zauvijek: Duha istine, kojega svijet ne može primiti.” (Ivan 14,13-17)

Razmislite za trenutak o ovaj izjavi. Zašto svijet “ne može” primiti istinu? “Jer niti ga vidi niti ga poznaje.” (redak 17) Svijet se urotio protiv istine jer je ne želi slijediti. Hoću li ja, koja vidim istinu, zatvoriti oči i srce da ne vidim njezinu silu koja spašava jer svijet bira tamu umjesto svjetla? Hoću li se vezati u jaram s kukoljem zato se što moji bližnji ne vežu sa pšenicom? Hoću li odbaciti svjetlo, dokaz istine koji vodi u poslušnost zato što moji rođaci i prijatelji slijede putove neposlušnosti koji ih odvajaju od Boga? Hoću li u svojem umu odbaciti poznavanje istine jer moji bližnji i prijatelji ne žele otvoriti svoj um da prepoznačaju istinu kakvu nudi Isus? Hoću li prestati rasti u milosti i spoznati mojega Gospodina i Spasitelja Isusa Krista zato što moji bližnji ostaju duhovno nerazvijeni? ...

Mi ne možemo precijeniti vrijednost jednostavne vjere i poslušnosti bez gundanja. (Letter 119, 1895.)

8. veljače 2025.

Mjerilo karaktera

“Ljubav je strpljiva, dobrostiva je; ljubav ne zavidi; ljubav se ne hvasta, ne uzoholjuje se, nije nepristojna, ne traži svoje, nije razdražljiva, ne uzima za зло, ne raduje se nepravdi, a raduje se istini, sve pokriva, sve vjeruje, svemu se nada, sve podnosi.” (1. Korinćanima 13,4-7)

Preko svojeg apostola kojeg je nadahnuo, Krist nam je pokazao primjer karaktera koji je prožet Kristovom ljubavlju. Mi trebamo nositi Kristove oznake, trebamo ličiti na Njega. Ovaj nam je primjer dan da bismo znali mogućnosti, visine koje možemo dosegnuti u Kristu. Mjerilo koje On postavlja jest savršenstvo u Njemu i zahvaljujući Njegovim zaslugama, mi ga možemo dostići. To nam ne uspijeva zato što se zadovoljavamo zemaljskim stvarima, a ne gledamo na nebeske. Gledanjem u Krista mijenjamo se iz slave u slavu. Oko koje gleda obične stvari treba se obnoviti. ... Nijedan čovjek dosad nije uspio dostići Božju narav ili karakter Njegovog Sina. Mi moramo steći znanje o Bogu u životnom iskustvu. (*Letter 102, 1899.*)

Ovaj je život vrijeme kušnje. Stavljeni smo pod Božju stegu i upravu da bismo oblikovali karakter i stekli navike za uvišeniji život. ... Mi ćemo biti podvrgnuti teškim kušnjama, protivljenju, gubicima i nevoljama, ali znamo da je Isus prošao sve to. Ova iskustva nama su dragocjena; prednosti nisu ni u kojem slučaju vezane za ovaj kratki život; one se protežu u vječnost. ... Sve događaje u ovom životu u kojima moramo odigrati ulogu treba pozorno proučiti jer su oni dio naše poduke. Mi trebamo ugraditi čvrste grede u zgradu našeg karaktera jer radimo i za ovaj i za vječni život. I dok se približavamo svršetku povijesti ove Zemlje, sve brže i brže napredujemo u kršćanskom rastu, ili isto tako sigurno nazadujemo. ...

Milost i istina susrele su se u Kristu, pravednost mir su se zagrlili. Kada gledate na Njegovo prijestolje izlazeći s pokajanjem, hvalom i zahvalnošću pred Boga, usavršavate svoj kršćanski karakter i predstavljate svijetu Krista. Vi prebivate u Kristu i Krist prebiva u vama. (*Letter 1f, 1890.*)

15. veljače 2025.

Djeca, a ne robovi

“Zato, primajući u posjed kraljevstvo koje se ne može uzdrmati, čuvajmo i dalje milost. Njom i dalje štujemo Boga kako mu je ugodno, u strahu i poštovanju.” (Hebrejima 12,28)

Postoje mnogi koji tvrde da su Kristovi sljedbenici, a ipak ne provode u djelo Njegovu Riječ. Oni ne uživaju u ovoj Riječi jer ona prikazuje službu koja se njima ne dopada. Oni ne uživaju u zdravom prijekoru i brižnim, iskrenim molbama. Oni ne vole pravednost, nego njima vladaju i vode ih njihovi vlastiti nagli, ljudski nagoni.

Vrlo je bitan način na koji služimo Bogu. Dječak koji se došađuje na satovima kad bi morao učiti, nikada neće postati pravi učenik. Čovjek koji tvrdi da vrši Božje zapovijedi zato što misli da to mora činiti, nikada neće dostići radost u poslušnosti.

Srž i svrha svake poslušnosti je primjena načela koja dolaze iznutra — ljubavi prema pravednosti i ljubavi prema Božjem zakonu. Srž je svake pravednosti odanost našem Otkupitelju, činjenje onoga što je ispravno zato što je ispravno. Kada je Božja riječ teret jer izravno pogoda ljudske nagone, tada vjerski život nije kršćanski život, nego teret i napor, usiljena poslušnost. Ne-ma čistoće i pobožnosti u vjeri.

Ali pripadnost Božjoj obitelji nas čini djecom, a ne robovima. Kada Kristova ljubav uđe u srce, mi nastojimo oponašati Kristov karakter. ... Što više proučavamo Kristov život sa srcem željnim znanja, to više postajemo nalik na Krista. U srce svakoga tko iskreno vrši Riječ, Duh Sveti ulijeva jasno razumijevanje. Što više razapinjemo sebična djela time što dijelimo svoje blagoslove s drugima i primjenjujemo naše Bogom dane sposobnosti, to će se više nebeske milosti ojačati i povećati u nama. Mi ćemo rasti u duhovnosti, strpljenju, čvrstini, pokornosti, nježnosti. ... Vagoni vlaka nisu samo zakvačeni za lokomotivu, oni slijede iste tračnice kao i lokomotiva. Koga mi slijedimo? (Letter 135, 1897.)

22. veljače 2025.

Ljupkost kršćanskog karaktera

“U onaj dan, Jahve nad vojskama postat će kruna slave i sjajan vjenac Ostatku svoga naroda.” (Izaija 28,5)

Izgleda da mnogi misle samo na izvanjsko ukrašavanje i odjećom u koju se odijevaju pokazuju da nisu u Kristu. (*Review and Herald*, 5. svibnja 1891.)

Mi trebamo njegovati ljupkost kršćanskog karaktera i težiti za unutarnjim ukrašavanjem. ... Kristova vjera nikada ne ponižava onoga tko je prihvaća; ona ga oplemenjuje i uzdiže. Uz određene uvjete mi možemo postati članovi kraljevske obitelji, djeca nebeskog Kralja. Zar ova počast nije nešto čemu je vrijedno težiti? Zahvaljujući vjeri u Krista i poslušnosti zahtjevima Njegovog Zakona, nama se nudi život koji će se odvijati paralelno s Božjim životom. I u tom vječnom životu neće biti tuge, uzdisanja, boli, grijeha ni smrti. O, kad bismo mogli razmišljati na nebeski način i unijeti više nebeskog u naš život i razgovore!

Ali i pokraj svih bogatih Božjih obećanja, koliko je ljudi potpuno zaokupljeno zemaljskim stvarima! Svi su oni zauzeti razmišljanjem o tome što ćemo jesti, što ćemo piti i u što ćemo se odjenuti. Bog ne želi da usmjeravamo svoj um na stvari ovoga svijeta. Mi ne trebamo tražiti zadovoljenje naših sebičnih želja, nego um usmjeriti na Krista. Udaljavate li se od svega što će vas odvojiti od Boga? Ako ste u bliskoj zajednici s Bogom, vi ćete razgovarati s Njim, imat ćete obilje nebeskih stvari u svojem srcu. ...

Gospodin želi učiniti velike stvari za svoju djecu koja vjeruju u Njega. Želimo li mi živjeti s Kristom u vječnom svijetu? Onda moramo živjeti s Njim ovdje kako bi nam On mogao pomoći u vrijeme nevolja i kušnji i pripremiti nas za svoj dolazak na nebeskim oblacima. ... Kristova ljepota i milost moraju se utkati u naš karakter. Mi ne možemo držati Krista daleko od našeg života kao što činimo, a da ipak budemo spremni za druženje s Njim na Nebu. On nam treba biti sve na Nebu i sve na Zemlji. (Isto)

1. ožujka 2025.

Odmor koji nudi Krist

“Dodatak k meni svi koji ste umorni i opterećeni, i ja ću vas okrijepiti.” (Matej 11,28)

Postoji uvjet za odmor i mir koji nam Krist ovdje nudi. Uvjet je da uzmemo Njegov jaram. Svi koji žele prihvati taj uvjet shvatit će da će im Kristov jaram pomoći ponijeti svaki teret koji moraju nositi. Ako Krist ne poneše najteži dio našeg tereta, vidjet ćemo da je on težak. Ali ako uzmemo Njegov jaram u naša kola dužnosti, životna bremena mogu se lako ponijeti. I upravo onoliko koliko čovjek pokazuje dragovoljne poslušnosti Božjim zahtjevima, toliko će pronaći duhovnog mira. ...

Pokornost i poniznost bit će karakteristike svih onih koji su poslušni Božjem zakonu, svih koji pokorno nose Kristov jaram. Ova milost donijet će željene rezultate mira u službi Bogu. ...

Ako budemo slijedili svoje vlastite nagone, jednostavno išli tamo kamo nas naša volja odnese, Bog zna da ćemo se pridružiti Sotoninim redovima i poprimiti njegove osobine. Stoga nas Božji zakon oblikuje prema volji Onoga koji je uzvišen, plemenit i koji podiže. On želi da mi strpljivo i mudro preuzmemu dužnosti službe. ... Nevoljna pokornost Očevoj volji razvit će buntovnički karakter. Takva osoba na službu gleda kao na naporan posao. Ne obavlja je radosno i u Božjoj ljubavi. To je čista mehanička radnja. ... Takva služba ne donosi mir i pokoj duši.

Bog svijetu predstavlja dvije vrste ljudi. Za jedne — bezbožnike — On kaže: “Nema mira” (Izajija 48,22 — Šarić), a za druge: “Koji tvoj Zakon ljube, velik mir uživaju, ni o što se oni ne spotiču.” (Psalam 119,165) ...

Gospodin svoj jaram naziva blagim i breme lakim. Ali taj jaram neće nam donijeti život lagodnosti, slobode i sebičnog udovljavanja. Kristov život bio je život samoodricanja i samopozrtvovanosti na svakom koraku. I Njegov istinski sljedbenik s neprekidnom, kristolikom nježnošću i ljubavlju slijedit će korake svojega Gospodara. (*Manuscript Releases 20, 1897.*)

8. ožujka 2025.

U Kristovom jarmu

“Uzmite jaram moj na se i učite od mene, jer sam krotka i ponizna srca. Tako ćete naći pokoj svojim dušama, jer jaram je moj sladak, a moje breme lako.” (Matej 11,29.30)

Kušač nam često šapuće da je kršćanski život život strogosti, dosljednih dužnosti, da je teško neprekidno bdjeti i da nema potrebe biti tako isključiv. Upravo tako je on obmanuo i izbacio Evu iz Edena govoreći joj da su Božje zapovijedi proizvoljne i nepravedne. ... Sotonin cilj danas je isti kao i onda. On nas želi obmanuti i uništiti. Trebali bismo proučavati Kristov život, cijeniti Njegov duh i oponašati Njegov primjer, i što više budemo ličili na njega, to ćemo jasnije prepoznavati Sotonine kušnje i uspješnije odolijevati njegovoј sili. ...

Prava sreća ne nalazi se u udovoljavaju sebi i svojim prohtjevima, nego u Kristovom nauku, uzimanju Njegovog jarma i nošenju Njegovog bremena. Oni koji se uzdaju u svoju mudrost, slijedit će svoje putove žaleći se na svakom koraku, jer je jaram koji sebičnost tovari na njih težak i njegov teret nesnosan. Oni bi sve ovo mogli promijeniti kad bi došli k Isusu i uz pomoć Njegove milosti ostavili ovaj jaram koji ih vezuje za Sotonu, ... uzeli jaram koji im Krist daje i dopustili da ih Njegov jaram veže za Njega u dragovoljnoj, sretnoj službi.

Isus voli mlade i želi da oni imaju mir koji im samo On može dati. ... Ako mi postanemo Kristovi učenici, učit ćemo o Njemu — svakog dana nadvladavat ćemo neke loše crta karaktera, svakog ćemo dana oponašati Njegov primjer i pomalo se približavati Uzoru. Ako ikada poželimo naslijediti stanove koje je On otišao pripraviti za nas, mi moramo ovdje steći karakter kakav imaju stanovnici koji tamo žive. (*The Youth's Instructor*, 21. studenoga 1883.)

Božji zahtjevi nastali su u mudrosti i dobroti. Kad ih slijedi, um se razvija, karakter oplemenjuje, a duša nalazi mir i odmor koje svijet ne može dati ni uzeti. Kad se srce u potpunosti preda Isusu, shvatit će da su Njegovi putovi zapravo putovi zadovoljstva i mira. (*The Youth's Instructor*, 7. svibnja 1884.)

15. ožujka 2025.

Prava poniznost

“Jer ovako veli Višnji i Uzvišeni, koji prebiva u vječnosti a ime mu je Sveti: Prebivam na visoku i svetu mjestu, te s onim koji je skrušena i ponizna duha, da oživim duh poniznih i da oživim srce skrušenih.” (Izaja 57,15 — Varazdinska Biblija)

Svatko tko zaziva Kristovo ime trebao bi cijeniti istinsku poniznost jer u Božjem djelu ne može biti samouzvisivanja. Oni koji žele surađivati s Gospodinom nad vojskama, moraju se svakog dana razapinjati ostavljajući iza sebe želje ovoga svijeta. Oni moraju biti strpljivi i ljubazni, puni milosti i nježnosti prema onima koji ih okružuju. ...

Prava poniznost dokaz je da gledamo u Boga i da imamo zajednicu s Isusom Kristom. Ako nismo pokorni i skromni, ne možemo tvrditi da imamo ispravno razumijevanje Božjeg karaktera. Ljudi mogu misliti da vjerno služe Bogu; njihovi talenti, naobrazba, rječitost ili strast mogu zamazati oči, izazvati simpatije i probuditi divljenje kod onih koji ne vide ispod površine, ali ako ove odlike ne posvete ponizno Bogu ... njih Bog smatra nevjernim slugama. (*Review and Herald*, 11. svibnja 1897.)

Bog je dugo čekao da Njegovi sljedbenici pokažu pravu poniznost kako bi na njih mogao izliti bogate blagoslove. Oni koji Mu ponude žrtvu koja se sastoji od slomljenog i pokajničkog duha, bit će skriveni u pukotini stijene i vidjet će Jaganjca Božjeg koji je uzeo grijeh svijeta. Kako jasnije vide Isusa koji je ponio naše grijehe, Žrtvu za sva vremena, njihove usne izgovaraju najuzvišeniju hvalu. Što više promatraju Kristov karakter, postaju ponizniji, a mišljenje o sebi umanjuju. ... U svojem umu svjesni su vlastite nedostojnosti i Božje predivne slave. ...

Oni koji cijene sveti i sretni hod s Bogom, koji cijene snagu koju donosi znanje o Njemu, neće ostaviti ništa nedovršeno samo da bi mogli gledati Boga. Oni će njegovati duh koji je ushićen Njegovom riječju i na svakom će se mjestu i u svim okolnostima moliti da promatraju Njegovu slavu. (*Isto*)

22. ožujka 2025.

Nebeska suradnja

“Ponizite se dakle pod moćnom rukom Božjom, da vas uzvisi u svoje vrijeme.” (1. Petrova 5,6)

Čitavo Nebo ostvaruje suradnju s onima koji dođu k Kristu po vječni život, pokoravajući Mu sebe kao oni koji su sve predali Bogu. Bog zahtijeva od svojih slugu da stoje pod krvlju obojenom zastavom Kneza Emanuela, oviseći o Njegovoj moći da održe načela istine čistim i neokaljanim. Oni ne smiju skrenuti s puta samoodricanja i poniznosti kojim svaki iskreni kršćanin mora putovati. Dok oni tako surađuju s Bogom, Krist u njima oblikuje “nadu slave” (Kološanima 1,27). Ogrnuti Njegovom pokornošću i smjernošću, oni nalaze najveću radost u služenju Njemu. Probici ovoga svijeta ustupaju mjesto želji da služe Gospodaru.

“Zaista, uzvišen je Jahve, ali gleda na ponizna, a oholicu izdaleka poznaće. ... Žrtva Bogu duh je raskajan, srce raskajano, ponizno, Bože, nećeš prezreti.” (Psalam 138,6; 51,19) One koji pokažu pokoran i ponizan Kristov duh, Bog pažljivo čuva. Nema ničega što On ne bi primijetio. On bilježi njihovo samoodricanje, njihove napore da uzdignu Krista pred svijetom. Iako na ove ponizne radnike svijet možda gleda s neodobravanjem, oni imaju veliku vrijednost u Božjim očima. Neće samo mudri, uspješni i oni koji čine dobro dobiti propusnicu za nebeski dvor — ne samo vrijedni radnici, puni žara, koji nikad ne posustaju. Čisti u srcu, na čijim se usnama nije našla prijevara; siromašni duhom koje je pokrenuo Duh koji živi u Kristu; mirotvorci čija je najveća želja da vrše Božju volju — oni će steći obilje propusnica. Oni su Božji dragulji i naći će se u mnoštvu o kojem piše Ivan: “I čuh glas velikoga mnoštva ... gdje govori: Aleluja! Jer zakraljeva Gospodin, Bog Svetogućil!” (Otkrivenje 19,6 — Varaždinska Biblija) Oni su oprali svoju odjeću i ubijelili je u Janjetovoj krvi. “Zato stoje pred prijestoljem Božjim i služe mu dan i noć u njegovu hramu. A onaj koji sjedi na prijestolju spustit će se na njih da boravi s njima.” (Otkrivenje 7,15) (Review and Herald, 11. svibnja 1897.)

29. ožujka 2025.

Svjetlo za ponizne

“On ponizne u pravdi vodi i uči malene putu svome.” (Psalam 25,9)

Svaka oholost u učenju i oslanjanje na znanje koje postavljate između svoje duše i riječi iz Biblije najučinkovitije će zatvoriti vrata vašeg srca za slatku, poniznu vjeru pokornog i poniznog Isusa. ...

Ponizni primaju nebesko prosvjetljenje koje je pouzdanije od napuhane mudrosti ovoga svijeta. ... On (grešnik koji se kaje) ... postaje duhovan i razlikuje duhovne stvari. Božja mudrost prosvjetljuje njegov um i on uočava divne stvari koje proizlaze iz Božjeg zakona. Ovo spasenje koje nudi oprost prijestupniku donosi mu pravednost koja će podnijeti detaljno preispitivanje Svevidećeg, daje pobjedu nad moćnim neprijateljem Boga i čovjeka, donosi vječni život i radost onome koji ga prima. ...

Potpunost spasenja daje mu njegovu veličinu. Nijedan čovjek ne može ga izmjeriti niti razumjeti uz pomoć mudrosti ovoga svijeta. O njemu se može razmišljati uz duboko i intenzivno proučavanje, ali um se izgubi u neshvatljivom veličanstvu njegovog Autora. Ali duša koja se sjedini s Bogom u razmišljanju o Njegovim nepojmljivim bogatstvima, širi se i postaje sposobnija za razumijevanje većih dubina i visina slave plana spasenja. ... Njegove se sposobnosti razvijaju i jačaju da bi razumio i činio s većom umješnošću i mudrošću ono što Bog zahtijeva. Um koji se u potpunosti posveti Bogu, pod vodstvom božanskog Duha razvija se cjelovito i skladno. Slab, kolebljiv karakter mijenja se uz pomoć Božje sile u snažan i nepokolebljiv. Neprekidno posvećivanje i pobožnost uspostavljaju takav blizak odnos između Isusa i Njegovog učenika da kršćanin postaje u umu i karakteru poput Njega. Nakon udruživanja s Božjim Sinom, ponizni Kristov sljedbenik izgrađuje čvrsta načela, stječe jasno razumijevanje i ispravno prosuđivanje. On ima odnos s Bogom, Izvorom svjetla i razumijevanja. (*Review and Herald*, 17. travnja 1888.)

“Ljudi ne dolaze u zajednicu s Nebom tražeći neko sveto brdo ili hram. Vjera se ne smije ograničiti na vanjske oblike i obrede. Vjera koja dolazi od Boga jedina je vjera koja vodi k Bogu. Da bismo Mu pravilno služili, moramo biti rođeni od božanskog Duha. To će očistiti srce i obnoviti um, omogućavajući nam da bolje upoznamo i više volimo Boga. To će nam dati dragovoljnju poslušnost svim Njegovim zahtjevima. To je pravo bogoslužje. To je plod djelovanja Svetoga Duha. Svaku iskrenu molitvu Duh oblikuje i Bog prima takvu molitvu. Kad god duša čezne za Bogom, pokazuje se djelovanje Duha i Bog će se otkriti takvoj duši. Bog traži takve poštovatelje. On čeka da ih primi i da ih učini svojim sinovima i kćerima.”

(Ellen G. White, *Isusov život*, 139)

www.adventisti.hr
www.znaci-vremena.com